

Ο Αναρχικός Αλφρέντο Μπονάνο δεν είναι πιά αναμεσά μας.

Του Νώντα Σκυφτούλη

Σκέφτηκα να τον αποκαλέσω επαναστάτη αναρχικό αλλά δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά, είναι για εφήβους και πολύ eighties αυτοί οι προσδιορισμοί πέραν του γεγονότος ότι μυρίζουν ατελούς ρόλους.

Μετά είπα να τον πω Αναρχικό Στοχαστή αλλά και πάλι το Αναρχικό και μάλιστα σε βιωματικό επίπεδο υπονομεύει το στοχαστικό και αυτό το γνωρίζουμε από πρώτο χέρι.

Διάλεξα μια λαϊκή έκφραση για τον Αλφρέντο. Μυαλό της Αναρχίας και μάλιστα μεγάλο και ας σταθούμε σε αυτό και τα άλλα τα ατυχή να τα αφήσουμε στην άκρη.

Γέννημα του ιστορικού Ιταλικού αναρχισμού με τον οποίο δεν συμφιλιώθηκε αλλά τον επέκτεινε αφουγκραζόμενος τις νέες σημασίες που αναδύονταν στη δεκαετία 60 και 70 σε μια προοπτική θεσμίζουσα και όχι θεσμιμένη, απειλητική και όχι αδιάφορη.

Γνωρίσαμε την σκέψη του Μπονάνο και της συλλογικότητάς του γύρω από το περιοδικό Anarchismo το 1987 στο περίφημο για την εποχή πανελλαδικό συνέδριο αναρχικών όπου συμμετείχε και ο Στίνας και ο Ταμτάκος και μετά από πολλές διαβουλεύσεις βγήκε η Ένωση Αναρχικών και η εφημερίδα Αναρχία και άλλα πράγματα που δεν είναι του παρόντος.

Εκεί λοιπόν στο συνέδριο ο Αναρχικός άνθρωπος **Χρήστος Στρατηγόπουλου** σύντροφος του Αλφρέντο μας παρουσίασε ολοκληρωμένα όλο το φαντασιακό αυτής της συλλογικότητας και μια προοπτική την οποία κυριολεκτικά ρουφήξαμε. Από αυτή τη

σκέψη δυο τρία πράγματα στρατηγικής τα κρατάμε ακόμη και σήμερα διότι αποτελούν δυνητικά κλειδιά για την μεταβιομηχανική κοινωνία την οποία ζούμε πλέον και δεν υπάρχει αμφιβολία για αυτό. Έκτοτε γνωριστήκαμε και πολλά άρθρα κοσμούσαν την Αναρχία αλλά και βρέθηκα μαζί του και με τον Άλμπερτ Μέλτσερ του Μαύρου Σταυρού σε πάνελ μεγάλων εκδηλώσεων.

Μιλώντας για τον Μπονάνο δεν μπορείς να λησμονείς τον Χρήστο τον Στρατηγόπουλο και την **Βαγγελιώ Τούντζια** δύο βιοματικούς Αναρχικούς με μεγάλη αγωνιστική παράδοση γιατί ήταν οι πρωταγωνιστές διάδοσης -λόγω έργω- των συγκεκριμένων απόψεων και με τους οποίους είχα τη χαρά να έχουμε στενές σχέσεις μέχρι το 2008 τουλάχιστον.

Ας έρθουμε στην ουσία τώρα κάνοντας δύο σοβαρές επισημάνσεις από τη σκέψη και τις προτάσεις του Μπονάνο επισημάνσεις που διατηρούμε ζωντανές σήμερα χωρίς τις οποίες ειδικά το αναρχικό κίνημα θα παραμένει πολιτικά εκτός πραγματικότητας. Οι δύο αυτές επισημάνσεις αφορούν την ΟΡΓΑΝΩΣΗ και την σύγχρονη ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ όπου εδώ ο Αλφρέντο και οι φίλοι του προανήγγειλε την πραγματικότητα που ήδη έχει ανοιχτεί μπροστά μας.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Μια φορμαλιστική οργάνωση τύπου Ομοσπονδίας Αναρχικών ανήκει σε μια κοινωνία (βιομηχανική) που έχει περάσει και δεν πρόκειται να επιστρέψει. Αυτού του τύπου ειδικές διαχωριστικές λενινιστικές φόρμες (“οργάνωση επαναστατών”, “οργάνωση της συνείδησης”) βρήκαν μια πετυχημένη συνταγή στο κόμμα νέου τύπου (Κ.Κ.) ενώ στην αναρχική εκδοχή δημιουργήθηκαν αντίστοιχες ομοσπονδίες κυρίως για τεχνικούς λόγους παραμονές ή κατά τη διάρκεια επαναστάσεων.

Ωστόσο κάποια απομεινάρια καθώς και επιβιώσεις της Βιομηχανικής κοινωνίας πάντα θα συνοδεύουν το καινούργιο μοντέλο του καπιταλισμού της μεταβιομηχανικής κοινωνίας. Αν μάλιστα αυτή η Οργάνωση έχει σαν στρατηγικά οράματα -όπως

είναι υποχρεωμένη να έχει- τον Κομμουνισμό την αυτοδιεύθυνση την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής(τα εργοστάσια στους εργάτες κλπ) δεν είναι μόνο εκτός εποχής αλλά είναι και ενσωματώσιμη οργανωτικά και πολιτικά στον σύγχρονο καπιταλισμό αφού θα τις επιτρέψει χωρίς δυσκολία να πραγματώσει όλες της της επιθυμίες χωρίς κανένα εμπόδιο αφού αυτά αφορούν τα απομεινάρια μιας κοινωνίας και όχι τις σύγχρονες μορφές κυριαρχίας και εκμετάλλευσης. Δεν είναι ο λενινιστικός χαρακτήρας αυτής της φόρμας (Ομοσπονδία) ούτε ότι το φορντικό μοντέλο έχει εξαφανιστεί ούτε το γεγονός που δεν υπάρχει κάτι ενιαίο να εκπροσωπηθεί ούτε η εξατομίκευση και η διάλυση των δεσμών. Είναι η σύγχρονη τεχνολογία ως κοινωνική σχέση υπεύθυνη για τις αναδιαρθρώσεις που είναι πλέον η νέα πραγματικότητα. Από εδώ πηγάζει και το εξεγερτικό πρόταγμα. Αφορμαλιστικές συλλογικότητες χωρίς πρόταγμα νοικοκυριού, έτοιμες να προκαλέσουν ή να συμμετέχουν στην εξέγερση που είναι κάθε στιγμή αναμενόμενη.

Βέβαια δεν χρειάζεται αυτή η ανάλυση για να διαπιστώθει σήμερα ότι ο λόγος της "ιδεολογίας" των περισσότερων αναρχικών ομάδων εντάσσονται στη διαλεκτική της εξουσίας διαμέσου υιοθέτησης κρατικών ιδεολογιών πχ του μαρξισμού.

Η ΜΠΟΝΑΝΟ - ΣΤΑΖΙ

Γράμμα από την Ιταλία

Οι αναρχικοί Α. Μπονάνο και Στάζι συνελήφθησαν στα Μαργεράνα της Ιταλίας στις 2.2.89 και κατηγορήθηκαν για ληστεία, αντιστάση κατά της αρχής και ποινικές βλάβες. Οι 2 συλληφθέντες συνελήφθησαν καθώς έφευγαν από ένα κομματιασμένο λεωφορείο των 10 αλά χροιά. Αρχηγέρες βέβαιον ένα προεργασμένο στην εντύπωση αυτή για να καλύψουν τα προνομιακά οικονομικά τους ανάγκες και καθώς των αναρχικών είναι από τη συνείδησή τους κοινωνικοί αλλόκοτοι, αυτή η εντύπωση προσέδινε μέσα στο πλαίσιο των ενδιαφερόντων τους.

Στα παρελθόν οι συλληφθέντες της περιόδου «ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ», που συνέχισε ο Μπονάνο στην εκτέλεση είχαν κατηγορηθεί για ποινικές βλάβες. Η εντύπωση συνέχισε να είναι η ίδια και κατηγορήθηκαν για 18 μηνών φυλάκιση στην Ιταλία, για έντονη εξέγερση εναντίον των αρχών, καθώς και για προέλαση εργαλίου πολέμου. Όλα τα κατηγορηματικά κατηγορήθηκαν μέσα σε 6 μήνες καθώς δεν υπήρχε κανένα απολύτως στοιχείο, ενώ οι συλλήψεις πραγματοποιήθηκαν για να καταγγελθεί στην προσηφισμένη Αυτή τη φορά όρους οι φανατικές καταστάσεις έχουν μια ανεγκριμένη κατηγορία ενάντια στους συλληφθέντες, και προσπαθούν να τους κερκιστούν στη φυλάκιση όσο το δυνατόν περισσότερο προσηφισμένες συγχροές κατηγορίες, τις οποίες όμως προσέχυναν να κρυφούν σε κλειστά «νομικά-τεχνικά».

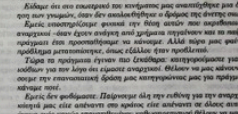
Κανονικά ένα τέτοιο γεγονός θα είχε παρασχεθεί άμεσα σε δικαστήριο, καθώς δεν υπήρχαν στοιχεία να σημειώσουν στην Αριστεία, ως ο ενοχλητικός Μπονάρο και ο αναρχικός Fascisti επικρατώντας τη διαδικασία ή αλλαίως με τους ενοχλητικούς προσώπων και νέα διαγραφική. Συναίσθημα είναι που γίνεται προσπάθεια από τα δικαστικά αρχικά να φορηθούν στους 2 αναρχικούς και άλλες ενέργειες κατά τη διάρκεια για την οποία συνελήφθησαν. Στις 18 του Μάη οι 2 αναρχικοί πληροφορήθηκαν ότι οι έρευνες τους ανέφεραν εμπιστοσύνη με μια σειρά από λεηλατίες στην περιοχή των Μαργεράνα, οι οποίες είχαν μπει σε ανεξέλεγκτες. Μια αξιοσημείωτη, έγινε στις 7.4.87 και η κοινοπραξιακή βήματα να κερδίσει μετά από ληστεία στο κωμόπολη και Τρεντο, λοιπόν, προσπάθεια να κατηγορηθούν για ληστείες κατά τη διάρκεια και επέλεξαν για φυτό ΑΥΤΗ η προσπάθεια έγινε να κατηγορηθεί σύμφωνα με το επιπέδο.

Εάν οι συλληφθέντες να τοποθετηθεί ότι η ιστορία των αρχών δεν υπάρχει οι ταβόκες όπου οι ανυπότροφοι ήταν μέσα, αναγκάζονται να θύμουν μακάρι και η θεωρητική τους θεώρηση τέτοιων και των διανοητών. Οι αναρχικές αρχές συναντάνται και εξοπλισμένα σε όλα τα μέρη του αναρχισμού, ενάντια στην κρατική-λειτουργική και τη δικαστική ιδέα του Κεφαλαίου. Αυτή είναι και η γενική μας θέση, να καταγγέλλουμε και την εκτέλεση αλληλεγγύης και στην εποχή η επιβεβαίωση συ-

Ποιμένας ορόρα και αυτή η οικονομική δικαιοσύνη οικονομία που προβαίνουν οι διαιτησιακοί-δικοί τους ζητούν των εκτελεστικών συλληφθέντων τους σαν Μαργεράνα για μια ανίσχυρη αλλοδαπή. Αυτό επιμένουν επειδή προσέχουν για όσο αναρχικός και οποιαδήποτε κοινωνιακή δραστηριότητα πρέπει να διακομίζονται με οποιαδήποτε κόσμος. Μεταπολιτευτική απάντηση σε αυτή την ωχρή οικονομία μπορεί να προέλθει μονάχα από τις πρακτικές της αλληλεγγύης από αλλόδαμο το κίνημα θα έλθει και θα θέλει να δώσει στην πρό-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ ΤΗΣ ΜΠΕΡΓΚΑΜΟ

20 Ιουνίου 1989
Παίρνουμε τον λόγο σχετικά με την περίπτωση μας για να μπορέσουμε να ενημερώσει λίγη από τα πράγματα.
Συλληφθήκαμε στις 2 του Φεβρουαρίου κατά την διάρκεια μιας αιμαρώδους αεροπορίας στο νησί Μαργεράνα με τις κομρατοκρατικές και παραπολιτευτικές αρχές της Ιταλίας και, όπως από λίγη ώρα, δεν πλέον έχουν γνώση τη στιγμή μας, μας είναι ότι όπως συζητάμε τα μας, συμπερατώντας απόδοθηκε με άλλες ληστείες και ένα φόντο επίσης.
Στην πορεία της διαδικασίας επίσης για αρκετά ώρες στην καθιερωμένη διαδικασία του Ελαβεράτο, δεν θέλαμε όμως στο να γίνει εμπιστοσύνη πάνω στο δικαστήριο - σαν θέμα που δεν μπορούμε να πάρουμε θέματα που θεωρούμε εκτελεστικό με αυτή την ιδέα.
Διαλογιστή ότι την ελπίδα την αναγνώριση αποκλειστικά για προσωπικά λόγους, να γίνει λίγη που είναι χωρίς χρυσά και δικαστή.
Πάραυτα οι ίδιοι τον ερώτηση για το ότι έχουμε αναρχική και κοινωνιστική δραστηριότητα από την στιγμή που, κατά της οικονομικής προνομιοκρατίας και την πρώτη στιγμή, οι δικαστές της Μαργεράνα μας κατηγορούν τώρα για μια άλλη κίνηση με φόντο που ανήκεται σε αυτή την πόλη της 7 Αυγούστου 1987 για την άδεια που είχαμε πάρει, πάνω στην Μαργεράνα, στις 8 Μάρτ 1988, και επιδόθηκε τη μαρτυρία να μην εμπιστευτεί τίπο. Φυσικά δεν έχουμε κάποια απόδειξη είναι με αυτές τις άλλες κινήσεις, αλλά ούτε και με τον κατηγορηματικό φόντο.
Αντίθετα οι κατηγορηματικές κατηγορίες, αναρχικές-δικαστικές-κοινωνιστικές-αεροπορικές, μας επισημαίνουν, όπως μας είχε προαναγγείλει από την δικαστική της αρχή, να μην έχουμε με τον ερώτηση να μην πιστέψουμε στην αναρχικότητα, ότι τον έχουμε.
Σε όλες αυτές τις διαδικασίες, οι από τις αρχές, ο οποίος και αποπληρώνεται και τα δικαστικά στο να χρησιμοποιούν αλληλεγγύη την κοινωνιστική μας δικαιοσύνη και όλα μας την αφορούσε στους κοινωνικούς αρχές των περισηφισμένων τους.
Επίσης ότι ένα κωμικό που κινώμετος μας αποδείχθηκε με διαπορισμοί τους μας γραφούσαν, όταν δεν αναδείχθηκε ο φόβος της έντονης καταστολής. Μιας καταστολής φυσικά την θέση στην μια περισηφισμένων μας οι αναρχικοί από έναν ένοχο που περπατούσαν και οι μαθήματα, και η αλληλεγγύη και η κοινωνιστική μας πρωτοβουλία που ήταν φρονιμαί ότι το πρόβλημα μεταπολιτευτικό, όπως είδαμε την προέλαση.
Έχουμε το πρόβλημα έναν και δικαστική κατηγορήθηκαν για αεροπορικές κινήσεις για τον λόγο ότι κάποιος αναρχικός θέλησε να μας κάνει να περπατήσουμε την κοινωνιστική δικαιοσύνη μας κατηγορήθηκαν για τα πάντα που δεν κέρδισαν ποτέ.
Επίσης δεν προβαίνουν Πάραυτα ότι την ευθύνη για την αναρχική μαρτυρία μας είτε ανέχονται οι δικαστές από τον υπο ψήφισμα ενός κανονικού επανειλημμένου καθακομρατοκρατικού θέλουν να μας δείξουν.

• Στις 18 Ιουλίου έγινε ένα από της Ιταλίας προέλαση στην Αθήνα εκδήλωση απεργιστική στους Μπονάνο και Στάζι, από δραστηριότητες από την Ευρωπαϊκή Αναρχική για την απομνημόσυνη στους Μπονάνο και Στάζι, και κυκλοφορήσει και προέλαση της διαπορισμού.

Αλβέρτο Μπονάνο
Τίποτα Στάζι

Υ.Γ. Η ιδέα μας θα γίνει κυβερνήσις στα τέλη Ιουλίου ή τον Σεπτέμβριο

πό τον ίδιο γνωρίζονται ότι οι αναρχικοί έχουν από το δικό τους ιστορικό και συλλογικό επίπεδο της ιδέας της ελευθεροποίησης και αυτοδιοικητικής αυτοδιοίκησης και δεν ιδιαιτέρως από αυτούς που το Κράτος αναγνωρίζει σαν «επίσημο» οργανισμό.
Υποκλή τους και η αλληλεγγύη με την έννοια της ενστερνισμένης ποιοτικής τους αγώνων αναρχικών ενάντια στη φασιστική τους και της καταστολής της αδικίας, που τίποτε και των δικαστών. Τυποτικά εκδηλώσεις αλληλεγγύης, όπως συνολικές στην Ιταλία και τη Γερμανία, ενώ επικρατώντας συγκεντρώνονται χρόνια για την αναρχικότητα της δικαιοσύνης, όπως οι αλληλεγγύες, όσο και της πολιτικής αλληλεγγύης των εργαζομένων.
Η δικαιοσύνη των δύο αναρχικών είναι

Albino Bonanno Via Giusto 61 24100 Bergamo Italy Giuseppe Stazi Via Giusto 61, 24100 Bergamo Italy
Οι δικαιοσύνης τους δικαστές είναι: Procuratore della Repubblica di Giustiziana Marini και Procetta della Repubblica di Bergamo. Bergamo, Italy & Giudice d' Istruzione S. Fichetti Ufficio Istruzione Tribunale di Bergamo Bergamo, Italy.
Η δικαιοσύνη για την απονομή των κοινωνικών εντάχονται είναι: Carlo Gottardo, postale 1646480, Cartola di Manca, Catania, με την επισημ. «contabile» in Italia εκπροσωπώντας τον την ιδέα του δικαστή.
J.W. από τις αρχικές εργαζομένους στους Α.Μ.Π. και Γ.Ζ.

Δημοσίευμα της εφημερίδας της Ένωσης Αναρχικών Αναρχία το έτος 1989 για τη τότε δίωξη του Μπονάνο και του Στάζι

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΟΓΙΚΕΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ

Παρά το γεγονός ότι στη δεκαετία του 80 είχε κάνει απλώς την εμφάνιση της η νέα τεχνολογία ο Μπονάνο έριξε μεγάλο αναλυτικό βάρος σε αυτή την πρωτοεμφανιζόμενη δομή και οι εξελίξεις τον δικαίωσαν απολύτως. ήδη η σύγχρονη τεχνολογία παράγονταν και χρησιμοποιούνταν στους στρατιωτικούς εξοπλισμούς προσδίδοντας ισχύ και παντοδυναμία στον σύγχρονο “ολοκληρωτικό” κρατισμό. Η εισαγωγή της τεχνολογίας στην παραγωγή και στην εργασία θα διεύρυνε την αλλοτρίωση μέσα στην εργασία παράγοντας τυποποιημένη σκέψη και ρομποτικοποίηση πράγμα το οποίο βιώνουμε, Αν δηλαδή στο φορντικό μοντέλο η αλλοτρίωση κατά τη διάρκεια της εργασίας είναι σχετική εδώ η εργασία μέσα στην σύγχρονη

τεχνολογία απαιτεί απόλυτη αλλοτρίωση και υποταγή του νου και του σώματος στο καταμερισμό.

Σε μακροκοινωνικό επίπεδο η κυρίαρχη Ελίτ της εξουσίας από τη μια μεριά κάτοχος της τεχνολογίας και η υποταγμένη κοινωνική τάξη από την άλλη που οδηγούνται σε μια κατάσταση αποκλεισμένων(εσώκλειστων) με μηδενική δυνατότητα επικράτησης των από κάτω. Αυτός θα είναι ο τύπος της κοινωνικής οργάνωσης με βάση την τεχνολογική κυριαρχία. Οι εξεγέρσεις με οποιοδήποτε πρόταγμα μερικό ή ολικό δεν θα έχουν καμιά δυνατότητα επιτυχίας αφού το χάσμα ισχύος μεταξύ των κατόχων της τεχνολογίας-τεχνογνωσίας και των αποκλεισμένων θα είναι άπειρο. Αυτές τις εξεγέρσεις σε αυτό το καθεστωτικό πλαίσιο τις ονομάζει Αλογικές χαρακτηρίζοντας έτσι την ματαιοπονία τους.

Αυτός είναι ο λόγος που προτεραιότητα είναι η καταστροφή αυτής της τεχνολογικής κυριαρχίας και από εδώ πηγάζει επίσης το εξεγερτικό διότι δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για οικειοποίηση των μέσων παραγωγής, παρά μόνο μετά την καταστροφή και την αποδιοργάνωση του υπάρχοντος.

Και κάτι άλλο. Ως αναφορά το ένοπλο στους αναρχικούς κύκλους δεν χρειάζεται να γίνεται μεγάλη κουβέντα διότι υπάρχει μια σταθερή θέση. Σε καμιά περίπτωση ένοπλες διαχωρισμένες οργανώσεις αλλά ως μια στιγμή της διάρκειας του αντιεξουσιαστικού αγώνα που δεν χρειάζεται να χαρίζουμε αυτή την επιλογή απολύτως στο κράτος και στους εξουσιαστικούς μηχανισμούς. Αυτό έχω ακούσει να λένε και για τον Αλφρέντο.

Έγραφα για την μνήμη ενός που έζησε πλήρης ημερών. Φυσικά με φυλακές με κατ' οίκον περιορισμούς με συνεχείς διώξεις με απελάσεις με.με. με. Αναρχικός ήταν τι να κάνουμε.

Αντίο σύντροφε Μπονάνο.

